

NO DOBRE, KEĎ UŽ SME PRI TOM...

Rodinná katechézka 102-2019 (659)

www.inky.sk

týždeň po 8. 9. 2019

... alebo o ešte jednom „poslednom zjednodušení“ – len na opačnej strane barikády.

BOŽIE SLOVO:

(Kol 3,5-9)

Čítanie z listu svätého apoštola Pavla Kolosanom: *Umŕtvujte teda svoje pozemské údy: smilstvo, nečistotu, vášeň, zlú žiadostivosť a lakomstvo, čo je modloslužba!* ⁶ *Pre takéto veci prichádza Boží hnev na odbojných synov.* ⁷ *Kedysi ste aj vy boli takí, keď ste v nich žili.* ⁸ *Ale teraz odložte aj vy všetko: hnev, rozhorčenie, zlobu, rúhanie i mrzké reči zo svojich úst.* ⁹ *Neluhajte si navzájom vy, čo ste si vyzliekli starého človeka s jeho skutkami.* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 99, 100, 166, 327, 331, 337)

Každá minca má svoj rub i líce a má ho aj všetko ostatné v našom živote. Má ho aj naše kresťanstvo, náš život s Bohom. O oboch hovorí apoštol Jakub, keď píše: „*Diabli sa vzoprite a ujde od vás.*“ ⁸ *Priblížte sa k Bohu a on sa priblíži k vám*“ (Jak 4,7-8). Ak „lícom“ našej duchovnej cesty je približovanie sa k Ženichovi, Kristovi, pripodobňovanie sa Mu a zjednocovanie sa s Ním; potom „rubom“ tohto všetkého je zanechávanie hriechu a zla, nášho *starého človeka*, ako nás k tomu naliehavo vyzýval aj apoštol Pavol v dnešnom úvodnom čítaní.

Určite to poznáte. Pripravujete sa na spoveď – a vidíte na sebe množstvo hriechov, až si to musíte napísať na papier, aby ste na niečo z toho obsiahleho zoznamu nezabudli. A keď uvažujete nad tým, že by ste sa mali „polepšiť“, až Vám oči a myseľ prechádza nad tou hroznou kopou vecí, v ktorých by ste si mali dávať pozor, premáhať sa, meniť sa... a nakoniec nad tým rezignovane mávnete rukou, papierik odhodíte a poviete si: „Toto sa mi nikdy nemôže podať! Je toho priveľa! Nedokážem to!“ Teda – tak sme o tom kedysi uvažovali. Dnes, dúfam, už nie. Dnes už vieme, že skutky sú len vonkajším prejavom nášho zmýšľania, našich postojov. Tie sa premietajú do návykov a vzorcov nášho konania. No a pod nimi sa nachádza to najpodstatnejšie: naše motívy. Tam je skutočný problém, skutočný koreň nášho hriechu (porov. katechézka 93/650). Ak sa teda aj v tejto oblasti, v tomto *rube* nášho života, pokúsime o zjednodušenie podobné tomu, aké sme urobili minule – k čomu dôjdeme? Ako bude znieť *oná jedna vec*, ktorej sa musíme zbaviť, ktorú musíme odstrániť, aby sme mohli nerušene naveky žiť s našim vytúženým milovaným Ženichom, Kristom?

Z tejto strany, **podstatou duchovného života, úplne všetkého, čo robíme, je odstránenie nášho Ega.** Bodka. Ego, to je ten „starý človek“ z úvodných slov apoštola Pavla. Naše Ego, onen starý človek v nás, je *pohan*, uctieva tie najstaršie pohanské modly ľudstva, oné štyri, ktoré už poznáme: *Modlu pohodlia a zábavy; Modlu slávy* v podobe úspechu, uznania, ocenenia, víťazstva,...; *Modlu moci* v podobe dôležitosti, rešpektu, autority, vplyvu, kontroly, ovládania,...; a nakoniec *Modlu majetku*, pretože majetok je okrem iného aj kľúčom k predchádzajúcim trom modlám. Telom nášho Ega je lenivosť, požívačnosť, pýcha, namyslenosť, samolúbosť, násilie, súperenie, porovnávanie sa, hnev, lakomstvo, chamtivosť, žiadostivosť. Nimi slúži svojim modlám a usiluje o ich priazeň. Ale v najhlbšom vnútri nášho Ega je jeho *duša* – a tou je *sebeckto*, zrodené zo strachu, nedostatku a neistoty. **Prečo je Ego problémom?** Pretože kým je v nás naše Ego, nie je v nás Kristus, a naopak, ak je v nás Kristus, niet v nás viac miesta pre naše Ego. Oba sa nezmieriteľne odporujú, pretože predstavujú presne opačné prístupy k životu. Ego hovorí: Postaraj sa najprv o seba, bojuj najprv za seba. Potom, keď budeš mať dost, môžeš niečo urobiť aj pre iných – nakoniec, získa ti to ich priazeň, uznanie, ocenenie, ty budeš mať dobrý pocit z toho, že aký si dobrý, nie je to na zahodenie. Ale najprv ty. Potom všetko ostatné. Jasný? Na druhej strane, Božská Trojica, Domov nášho Ženicha, žije presne opačne: Ani jedna z Osôb Trojice sa nestará sama o seba. Každá sa stará o ostatné osoby, im sa daruje – a samej jej nič nechýba, pretože ostatné Osoby Trojice sa rovnakou mierou starajú o ňu a darujú Jej. Namiesto vzájomného sebeckého boja a zápasu tam vládne jednota dokonalej lásky, namiesto žiarlivo stráženého majetku sa všetko mení na dar daný z lásky. Je to neskutočne záračný a nádherný spôsob existencie, vskutku nádherný, preniknutý nekonečnou pozornosťou, prajnosťou – a nekonečnou vzájomnou dôverou! Dôverou, ktorá vo svete neexistuje, preto svet takýto spôsob života nežije a ani nedokáže. Teraz nás ale Ženich Kristus volá, aby sme opustili svetský spôsob života, zanechali svoje Ego a namiesto Ega prijali Jeho, Krista a spolu s Ním vstúpili do Trojičného života vzájomného darovania sa v láske. Vraví: „*Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše*“ (Mt 6,33). Inými slovami: Odložte starý spôsob života, vlastný Egu, ktoré hovorí: Postaraj sa najprv o seba, o svoj majetok, postavenie, o svoje záľuby a istoty – a potom, ak ti zvýši čas a chuť, môžeš niečo urobiť aj pre Božie kráľovstvo. nakoniec, byť s Bohom zadobre tiež nie je na zahodenie, je to vec prospešná... Miesto toho Ježiš hovorí: začnite žiť opačne! Hľadajte najprv Božie Kráľovstvo! Najprv sa darujte Bohu! A ak to urobíte – a kým takto budete konať! – budete súčasťou Trojičného života Boha a Boh sa rovnako daruje vám, postará sa o vaše potreby rovnako, ako sa vy budete starať o „Božie potreby“ – tie potreby, ktoré Bohu vznikli, keď sa vteliť do tohto sveta, keď sa odel telami nás, ľudí, telami, v ktorých potrebuje pomoc, lásku, oporu, poučenie či zaopatrenie. A na tento Trojičný spôsob života potom Ježiš poukazuje opakovanne: „*Nesúďte a nebudete súdení. Neodsudzujte a nebudete odsúdení! Odpúšťajte a odpustí sa vám.*“ ³⁸ *Dávajte a dajú vám: mieru dobrú, natlačenú, natrasenú, vrchovatú vám dajú do lona. Lebo akou mierou budete merať vy, takou sa nameria aj vám.*“ (Lk 6,37-38) Preto musí Ego zomrieť. **Smrťou Ega je však smrť sebeckta.**

UVAŽOVANIE

Odstrániť Ego znamená zabiť samú jeho dušu a tou je sebeckto. Cieľom *rubu* duchovného života je odstránenie sebeckta. Vieme, že úplne ho z nás dokáže odstrániť iba Kristus (katechézka 93/650). Ale čo do svojho *rozumu a vôle* sa musíme my sami rozhodnúť, že sebeckto odstrániť chceme a že viac už nechceme žiť sebecký spôsob života, ale chceme začať žiť Trojičný spôsob života, založený na darovaní sa medzi nami a Bohom. Ako na to? Cestu už dávno poznáme:

Prvá je viera: že Boh splní svoj sľub a kým sa my budeme starať o neho, On sa postará o nás. Áno, máte pravdu, je to postoj stále sebecký, ale bez tohto začiatku to nikdy fungovať ani nezačne. Ako hovorí Písmo: „*Ak neuveríte, veru neobstojíte*“ (Iz 7,9).

Druhá je nádej: túžba byť zbožštený, túžba po živote s Bohom v Nebi, po sláve Božieho kráľovstva a rozhodnutie sa, že na túto cestu a za týmto skvelým cieľom ideme. Aj nádej je ešte stále sebecká – ale ani bez nej to fungovať ani nezačne.

Až láska odstraňuje sebeckto. Ak totiž s Kristom kráčame a zažívame jeho lásku a Jeho krásu... postupne sa do Neho zamilovávame. Skutočne do Neho. Nie kvôli darom, nie kvôli prosperu, ale pre to, kým a akým Je. Obdivujeme ho, zbožňujeme Ho, milujeme Ho... až sme nakoniec ochotní nehľadiť na seba, obetovať seba, stratiť seba kvôli Nemu. Už viac nemyslíme na seba, sme plní Jeho. Uchvátení Jeho láskou aj my konečne po prvý raz opravdivo milujeme – a to je smrť sebeckta, to je smrť Ega. Ako opäť vraví Písmo: „*Milujeme, pretože on prvý miloval nás*“ (1 Jn 4,19). A práve vtedy, keď sme sa takto úplne zriekli seba, zabudli na seba, dokonca na vlastnú spásu – sme konečne spasení podľa slova prísľubu Krista: „*Kto stratí svoj život pre mňa, zachráni si ho*“ (Lk 9,24).

ÚLOHA:

Vráťte sa k minulej katechézke. Spojte si ju s tou dnešnou. Spojte obe do jedinej vety, napríklad: „*Kresťanstvo, to je premeniť sa v Krista a úplne odstrániť Ego tým, že láskou zabijeme svoje sebeckto.*“ Stotožnite sa s ňou! Žite ju!